

The New Yorker

OFFICIAL SELECTION
CANNES
FILM FESTIVAL

Time Out New York

The Daily Telegraph

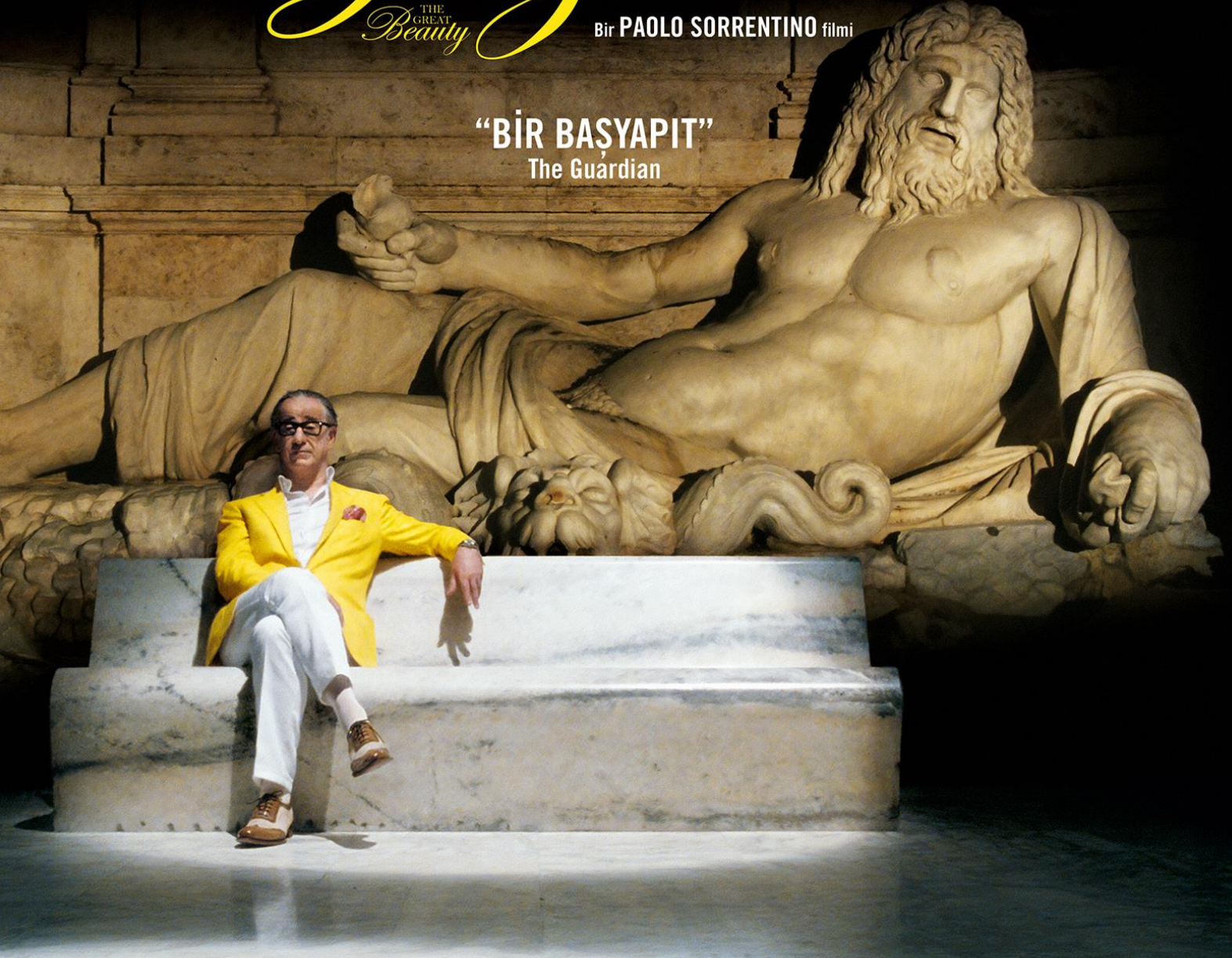
The Guardian

MUHTEŞEM Güzellik

THE GREAT
Beauty

Bir PAOLO SORRENTINO filmi

“BİR BAŞYAPIT”
The Guardian

Avrupa Film Ödülleri EN İYİ FİLM   Avrupa Film Ödülleri EN İYİ YÖNETMEN   Avrupa Film Ödülleri EN İYİ ERKEK OYUNCU   Avrupa Film Ödülleri EN İYİ KURGU

TONI SERVILLO

CARLO VERDONE

SABRINA FERILLI

CARLO BUCCOROSSO, IVA FORTE, PAMELA VILLORESI, GALATEA FRANZI, FRANCO GRAZIOSI, GIORGIO PASOTTI, MASSIMO POPOLIZIO, SONIA GESSNER, ANNA DELLA ROSA, LUCA MARINELLI, SERENA GRANDI, IVAN FRANK, VERNON DOBICHEFFE, DARIO CANTARELLI, LULLO PETROLO, LUCIANO VIRGILIO, GIUSI MERLI, ANITA KRAVICS, MASSIMO DE FRANCOVICH, ROBERTO HERLITZKA VE ISABELLA FERRARI
Bir INDIGO FILM yapımı. MEDUSA FILM KURULUŞU, BABE FILMS, PATHE VE FRANCE 2 CINEMA (FRANSA) İLE BİRLİKTE. ANKARA POPÜLER MEDYA PROGRAMININ DESTEĞİYLE GÖSTERİLMİŞ BİR İTALYAN FRANSIZ ÜRETİMİ. BANCA POPOLARE DI VICENZA SPONSÖRÜ. EURIMAGES DESTEĞİYLE. M.I.B.A.C. DIREZIONE GENERALE PER IL CINEMA ANKARA'DA. CANAL + VE CINE + KUTUPUNA.
FRANCE TELEVISIONS KUTUPUNA. ÖZNEÇİ SEZAR ANTONIARIA SAMBUCCO. GÖRÜŞMEKŞİN DAVIDE BERTONI. İKİM SERİALİZİŞİ GENNARO FORMICANO. İKİM YÖNETİM STEFANO D'AVELLA. MİKRO MAURIZIO SILVI. SAC ALDO SIGNORETTI. SES EMANUELE CECERE. SES KURUCUSU SILVIA MORPES. KESİTİM DANIELA CIANCIO. SET YAKARIM STEFANIA CELLA. İKİM PAOLO SORRENTINO, UMBERTO CANTARELLI, SEZAR PAOLO SORRENTINO, MİLİK LELE MARCITTELLI. KURUCU CRISTIANO TRAMACIOLLA İ.A.M.C., GÖRÜŞTÜRMEÇİ LUCA BIGAZZI, YÖRÜK YÖNETİMİN CARLOTTA CALORI, GUENDALINA PONTI, YÖRÜK YÖNETİMİN ROMAN LE CRAND, VIVIAN ASLANIAN, MURIEL SAUDAZ, İYERLEK YÖNETİM VIOLA PRIESTERI, ÜRETİM YÖNETİMİ FABIO CONVERSARI, ÜRETİM YÖNETİMİ JEROME SEYDOUX, YÖRÜK YÖNETİMİN NICOLA GIULIANO, FRANCESCA CIMA, YÖNETİMİN PAOLO SORRENTINO

©2013 INDIGO FILM. BABE FILMS. PATHE PRODUCTION. FRANCE 2 CINEMA

Yolculuk etmek, çok işe yarar, düş gücünü çalıştırır.
Gerisi yalnızca düş kırıklığı ve yorgunluktan ibarettir.
Bizim yolculuğumuz ise tümüyle düşseldir.
Gücünü buradan alır.

Yaşamdan ölüme doğru gider.
İnsanlar hayvanlar, kentler nesnelere, her şey düşünlenmiştir.
Bu bir romandır, yalnızca düşsel bir öyküdür.
Böyle buyurmuştur Littre, ki o asla yanılmaz.
Kaldı ki herkes aynı şeyi yapabilir.
Gözünü yummak yeterlidir. Yaşamın öbür tarafındadır bu.

Louis-Ferdinand Celine
Gecenin Sonuna Yolculuk

ÖZET

Avrupa Film Ödülleri'nde En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Erkek Oyuncu ve En İyi Kurgu ödüllerini kazanan "Muhteşem Güzellik / The Great Beauty", senenin en çok övgü alan filmlerinden biri. Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarışan ve Fellini'nin başyapıtı Tatlı Hayat'a benzetilen film, adeta Roma'ya ithaf edilmiş rengarenk bir aşk mektubu niteliğinde. Il Divo ve Olmak İstedğim Yer'in yönetmeni Paolo Sorrentino'nun yönettiği ve ülkesinin Oscar adayı olan film, Altın Küre ve BAFTA'da da En İyi Yabancı Film adayları arasında yer alıyor.

Büyüleyici ve görkemli atmosferiyle bir Roma yazı... İlerleyen yaşına rağmen karşı konulamaz bir cazibesi olan yakışıklı Jep Gamberdella, şehrin tadını sonuna kadar çıkarmaktadır. Şık akşam yemeklerinden çılgın partilere koşar. Kıvrak zekası ve mizahi kişiliğiyle her zaman baştan çıkarıcı ve bağımlılık yapan biri olmuştur. Aynı zamanda bir yazar olan Jep, gençliğinde ödül aldığı kitabı ile büyük bir başarı yakalar ve Roma yüksek sosyetesinde önemli bir itibar edinerek ihtişamlı bir hayat sürmeye başlar. Roma'nın en güzel manzaralı evlerinden birinde oturan Jep, terasında eğlenceli partilere ev sahipliği yapar. Takındığı alaycı tavır ile dejenere olmuş insanları ve hayal kırıklıklarını maskeleyerek dünyayı biraz daha iyi bir yer olarak görmeye çalışır. Onun için masumiyetini koruyan tek şey hala hayallerinde yaşattığı eski aşkıdır. Artık yeniden kalemi kağıdı eline almanın zamanı gelmiştir, ancak güzelliğiyle insanı etkisiz hale getiren bu göz kamaştırıcı şehirde içinde biriken derin yorgunluğun üstesinden gelebilecek midir?

YÖNETMENİN NOTU

Muhteşem Güzellik , gerçekliğin karmaşık ve katmanlı bir temsili oluşturarak minimalist dramaların birleşiminden oluşan bir film. İtalyan halkının insani koşullarını, en bilinen ve ülkeyi en iyi ifade eden şehri olan Roma'da yakalayıp yansıtmayı amaçlıyor.

Film, bugün İtalyan toplumunun her seviyesini sarmış olan zayıflık ve çöküş hissini muhteşem bir enkazın temsili gibi... Fakat anlam kaybının ardında, değerlerin yıkılışının ardında ve son tahlilde davranışlardaki estetik yozlaşmanın ardında, 'Güzelliği' bulmak hala mümkün... Sabit, ebedi ve kayıtsız, berbat derecede insani ve basit biçimde berbat... Minimalist yönüne karşın, filmin zengin ve hayal gücü yüksek bir görsel yapısı var. Bu yapı, filmin başrol oyuncusu Jep Gambardella'ya, parçası olduğu perişan ve gülünç dünyanın trajik freskinin gözler önüne serilişinde eşlik ediyor.

Filmdeki müzik seçimi de şizofrenik bir yaklaşımın izlerini gösteriyor. Anlamsız ticari küçük şarkılar, kahramanın geceleri partilerde olduğu esnada duyulan obsesif arka plan müzikleri ve bunların tam karşısındaki kutsal minimalist müziklerin saf ve objektif güzelliği, bana göre mimari ve dini "Roma" kabuğunun ihtişamını çok iyi yansıtıyor. Çünkü bu kırılgan ve tutarsız insanlığın mücadele verdiği ortamın arka planında, bu kabalık karşısında nasıl hayatta kalacağını bilen bir şehir var. Roma, harikâlığın ve büyüklüğün bir sığınağı olma özelliğini asla yitirmeyen bir şehir... Aslında, sık yaşadığı üzere sinema ve edebiyat, gerçekliğin çöküş ve çürümesinin bünyesinde nasıl gizli ve bazen de umutsuz bir 'Güzellik' barındırdığını çok iyi bir şekilde gösteriyor.

Paolo Sorrentino ile Röportaj

Jean A. Gili

İrlanda ve ABD’de filmler yaptıktan sonra, Roma’nın bu kadar derinliklerine inebilen bir film yapma fikrine nasıl ulaştınız?

Roma’da tanıklık ettiğim karşıtlıklar, güzellikler ve sahneler ile tanıştığım insanları anlatan bir film yapmayı uzun zamandır düşünüyordum. Roma harika bir kent ama aynı zamanda saklı tehlikelerle dolu... Başlarda limitleri olmayan, iddialı bir projeydi. Tüm bu ‘Roma evreni’ni hayata geçirebilecek bağlayıcı unsuru bulana kadar ertelemeye devam etmiştim. O unsur, yapbozun son parçası olan Jep Gambardella’ydı. Filmin tüm konseptini mümkün ve daha az karmaşık hale getiren oydu. İnkâr edilemez derecede hevesli olduğum bu filmi hayata geçirmenin zamanı gelmişti. THIS MUST BE THE PLACE’i çekerken Avrupa ile ABD arasında mekik dokuduğum 2 harika yılın ardından, biraz durma ihtiyacı hissettim. Her akşam eve gitmeme imkan veren bir işle, başıboş yaşam tarzımı sürdürmek istedim. Ama açıkçası MUHTEŞEM GÜZELLİK tutkuyla bağlı olduğum bir deneyim olmasına rağmen yine de hayli yorucu bir film idi.

Sahneler açısından bu film, önceki filmlerinize göre daha ‘barok’ görünüyor.

Muhtemelen. Görünüşte ‘taşkın’ bir film... Hazırlık safhasında bir şey fark ettim. Setteki çalışmalar, kostümler ve hikayeyi anlatmak için gerekli oyuncuların çeşitliliği, muazzam bir görsel yük yaratıyordu. Film yönetme aşamasına geçtiğimde, buna biraz mesafeli durmaya karar verdim. Yönetmenlik, bu yoğunluğa biraz uzaktan eşlik etmeliydi.

Bazı yönlerden filmi “Sorrentino’nun Roma’sı” diye adlandırmak mümkün. LA DOLCE VITA’nın yaklaşımını filmin başlangıç noktalarından biri olarak almayı hedeflemiş miydiniz? Fellini’nin filmindeki gibi, baş kahraman aslında bir gözlemci.

Aslında THE CONSEQUENCES OF LOVE ve THIS MUST BE THE PLACE’te bile bana en uygun anlatıcı yapıyı kullandım. Filmin baş kahramanı, her şeyden önce bir dış dünya gözlemcisi ve filmin ana raison d’être’ına (Fr. “varoluş nedeni”) dönüşüyor. Ardından, bazı oynama ve sapmalarla, tesadüfen ya da kaderle bağlantılı bazı nedenlerden dolayı, bu kahraman kişisel bir yolculuğa çıkıyor. MUHTEŞEM GÜZELLİK’te başka bir şey yapamazdım çünkü filmin özünde iç içe geçmiş muazzam bir gerçekler, karakterler ve anekdotlar bütünü var. Hepsisi, Roma etrafında, onun cazibesine kapılmış bir biçimde dolaşıyorlar. Bunu filme aktarmak istedim. Tabii ki ROMA ve LA DOLCE VITA, benim yapmak istediğim film gibi bir film için yola çıktığınızda göz ardı edemeyeceğiniz çalışmalar...

İkisi de birer başyapıt. Ve altın kural şudur: Başyapıtları izlemeli ama taklit etmemelisiniz. Bu kurala bağlı kalmaya çalıştım. Ama şu da doğru ki başyapıtlar, bir şeyleri hissetme ve algılama biçimimizi değiştirirler. Kendimize rağmen bizi koşullamayı becerirler. Yani bu filmlerin üzerimde silinmez bir damga gibi bulunmakta olduğunu ve filmimi yönlendirmiş olabileceğini inkâr edemem. Umarım beni doğru yöne doğru yönlendirmişlerdir.

Toni Servillo’nun canlandığı baş karakterin Marcello Mastroianni’den daha yaşlı olması, hikayenin doğasını değiştiriyor: Onun yaratıcılıkla ilişkisinde daha büyük bir hayal kırıklığı söz konusu...

Bir yazar, kendi biyografisinden sanatsal bir düzeyde faydalanma fikrini daima aklından geçirir. Fakat bu biyografi, Jep Gambardella vakasında olduğu gibi, sosyetenin ve gece hayatının yüzeyselliği ve bir arka plan gürlütüsünden başka bir şey olmayan boş sohbetler

üzerinde akıntıya kapılmış bir biçimde sürüklenen bir karakterse, kendi biyografinizden faydalanmanız imkansız hale geliyor. Sürekli Flaubert'tan alıntı yapmasının nedeni de bu. Bu esnada, Gambardella için yıllar geçip gidiyor ve büyük umutsuzluk kaynağı da bu yaşlanmanın sonuçları... Her zaman daha az vakit ve enerji var. Ve mutluluk kaybolmuş ya da hiç var olmamış gibi görünüyor. Zevk, bir mekanizmaya indirgenmiş ve bu da zevk kavramının doğasıyla çelişiyor.

Luca Bigazzi'nin muhteşem renkler barındıran görüntü yönetmenliği, Otello Martelli'nin siyah-beyaz çalışmalarının bir yankısı gibi...

Bigazzi'yle olan ilişkim çok köklü ve uzun bir geçmişimiz var. Ona tamamen güveniyorum. Birbirimizi konuşmaya bile gerek kalmadan anladığımız için şanslıyız. Luca'ya senaryoyu veriyorum ve yorumlayıp ışık kullanımına karar vermesi için serbest bırakıyorum. Daha önceden bildiğimiz ve denediğimiz şeyleri tekrarlamak yerine yeni, keşfedilmemiş yollara girmeyi tercih edeceğimi biliyor. Ve sanırım bu doğrultuda çalışıyor. Onun yöntemleri beni her seferinde daha fazla tatmin ediyor ve onu önceden yönlendirmek yerine, yarattığı ışıkları keşfetmekten her zaman daha fazla mutluluk duyuyorum.

Filmde Flaubert'e ve 'hiçlik' duygusuna pek çok gönderme var.

Büyük yazar ve yönetmen Mario Soldati, Roma'nın bariz nedenlerden dolayı "ölümsüzlük" hissini en iyi veren başkent olduğunu söylerdi. Ama şunu da ilave ederdi: Hiçlik hissi olmadan ölümsüzlük hissi nedir ki?

Filmin açıkça alıntı yapmasa da bazı büyük filmcilere selam gönderdiğini görüyoruz.

Bana göre fiilen çok keskin sınırlarla alıntı yapan bir film değil. Ama Scola, Fellini, Ferreri, Monicelli gibi İtalyan sinemasının büyük isimlerine kendini borçlu hissedilen bir film...

Filmde orijinal müzikler ve repertuar müzikleri birbiriyle uyum içinde. Bu uyumu nasıl yakaladınız?

Tıpkı Roma'da olduğu gibi kutsal ve profan duyguların kaçınılmaz biçimde harmanlandığı bu filmi düşünürken, şehrin bu bariz karşıtlığının, kutsal ve profan olanı mucizevi biçimde harmanlama kapasitesinin, müziklerde de yankılanması gerektiğini düşündüm. Bu nedenle kilise müzikleri ve İtalyan popüler müziklerini kullanmaya daha en başta karar vermiştim. Bu açıdan, yedekte repertuar müziklerini tutmak gerekliydi.

Film, Céline'in bir sözüyle açılıyor. Bu yazara gönderme yaparak, hayatı doğumdan ölüme bir yolculuk olarak gören bir anlayışa mı vurgu yapmaktadır?

Evet, bende de bu anlayış var. Fakat Céline'in Gecenin Sonuna Yolculuk eserinin açılışı da olan bu söz, filmde takip ettiğim niyetin de bir beyannamesi gibi... Şu anlama geliyor: Gerçeklik vardır ama aynı zamanda her şey icat edilmiştir.

Sinemada icat, gerçeğe ulaşabilmek için gerekli bir şey. Karşıt kavramlar gibi görünebilirler ama hiç değil. Fellini bir keresinde şöyle demiş: "Cinéma vérité mi? Ben yalanlar sinemasını tercih ederim. Yalan, görüntünün ruhudur. Hakiki olması gereken şey, izlerken ya da ifade ederken hissedilen duygudur."

Toni Servillo ile Bir Röportaj Jean A. Gili

Paolo Sorrentino'yla ilk filmi L'UOMO IN PIÙ'dan beri birlikte çalışıyorsunuz. Nasıl tanışmıştınız?

Paolo Sorrentino'yla ilk olarak Napoli'de bir sinema ve tiyatro topluluğunda tanıştık. "Teatri Uniti" adlı bu topluluk, 1987 'de 3 grubun birleşimiyle kurulmuştu: Mario Martone'nin Falso Movimento'su, Antonio Neiwiller'in Teatro dei Mutamenti'si ve benim yönettiğim Teatro Studio de Caserta... Teatri Uniti, Martone'nin ilk filmlerinin yapımcılığını üstlendi ve Sorrentino'nun ilk filmlerinin çekilmesine de katkıda bulundu. Sorrentino o dönem, Teatri Uniti'de genç bir yazardı. Teatri Uniti, bir tür Fabrika kurarak Napoli'de sinema ve tiyatroyu yeniden canlandıran bir girişimdi. Çeşitli çalışmaların ardından, bize nihayet ilk uzun metraj filminin senaryosunu sundu. Prodüksiyon işlerinden sorumlu olan Angelo Curti, onunla ilgileniyordu. O dönem Molière'in komedyası Adamcıl'ı sahnelemeye hazırladığımı anımsıyorum. Senaryoyu okudum ve harika buldum. Bizleri beraber dördüncü filmimize taşıyan ilişkinin başlangıcı böyle oldu. Paolo'nun yönettiği 6 filmde dördünde birlikte çalıştık. Çok ayrıcalıklı ve İtalyan sinemasında eşine rastlanmayan bir ilişkimiz var. Çünkü bir yönetmen ve aktörün böyle uzun süreler birlikte çalışması çok sık rastlanan bir durum değil.

Film, Fellini'ye bir saygı duruşu olarak niteleniyor.

Paolo, Fellini'ye olan sevgisini hiçbir zaman gizlemedi. Ben de jenerasyonumun tüm aktörleri gibi Mastroianni ve Volonté hayranıyım ve bunu asla saklamadım. Referans aldığımız kilit isimler bunlar... Bence bu film ve Fellini'nin başyapıtı olan SEKİZ BUÇUK, aynı sözcükle birbirine bağlanıyor: "harcanma". İkisi de bu temayı olağandışı bir şekilde geliştiren filmler... Kişiliğin harcanması, yeteneğin, duyguların, kahramanın şahsi öyküsünün, toplumsal rolünün harcanması... Gambardella, müthiş yeteneğine tamamen kayıtsız... Hatta bu yeteneğini har vurup harman savurarak yok ediyor. İki farklı yazarın birbirinden tamamen farklı olan bu iki filmi, aynı ritmi paylaşıyor. Ve bu ritim, harcanma temasıyla yakından bağlantılı...

Film, Fellini'ye bir saygı duruşu olarak niteleniyor.

Evet, gerçek bir dairenin muhteşem terası...

Kolezyum'un hemen önünde, kolayca tanıyabileceğiniz kırmızı bir bina. Terastan o muazzam

tarihi esere parmaklarınızla dokunabileceğiniz hissi veriyor. Gambardella'nın dairesinin terası, az önce bahsettiğimiz pek çok tema üzerine önemli diyalogların geçtiği, sembol bir mekan. Gambardella orada müstehcen ve ahmakça partiler veriyor. Orada her duyguya bir yer var.

Film, bir Japon turistin öldüğü sahneyle açılıyor. Ve filmin sonuna gelindiğinde izleyici dayanılmaz bir yoğunlukla harap düşmüş gibi hissediyor.

O ölümü, güzelliğin etkilerinin ortaya çıkış yollarından biri olarak yorumladım. Bildiğimiz gibi güzellik aynı zamanda ölümcül bir şey. Film bu izlenimi verebildiyse çok mutlu olurum.

TONI SERVILLO FİLMOGRAFİSİ

2013 MUHTEŞEM GÜZELLİK / LA GRANDE BELLEZZA (Yön: Paolo Sorrentino)

2013 LA BELLA ADDORMENTATA (Yön: Marco Bellocchio)

2011 IT WAS THE SON (Yön: Daniele Ciprì)

2011 THE JEWEL (Yön: Andrea Molaioli)

2010 UNA VITA TRANQUILLA (Yön: Claudio Cupellini)

2010 NOI CREDEVAMO (Yön: Mario Martone)

2010 GORBACIOF (Yön: Stefano Incerti)

2010 A VIEW OF LOVE (Yön: Nicole Garcia)

2008 IL DIVO (Yön: Paolo Sorrentino)

2008 GOMORRA (Yön: Matteo Garrone)

2007 LASCIA PERDERE JOHNNY ! (Yön: Fabrizio Bentivoglio)

2007 THE GIRL BY THE LAKE (Yön: Andrea Molaioli) 2004 NOTTE SENZA FINE (Yön: Elisabetta Sgarbi)

2004 THE CONSEQUENCES OF LOVE (Yön: Paolo Sorrentino)

2001 LUNA ROSSA (Yön: Antonio Capuano)

2001 L'UOMO IN PIÙ (Yön: Paolo Sorrentino)

1998 TEATRO DI GUERRA (Yön: Mario Martone)

1993 RASOI (Yön: Mario Martone)

1992 MORTE DI UN MATEMATICO NAPOLETANO (Yön: Mario Martone)

Paolo Sorrentino ile Yakın Zamanda Yapılmış Röportajlardan Alıntılar

The Guardian

SORU: Paolo, filmin başarısı sizi şaşırttı mı?

PAOLO SORRENTINO: Evet, gerçekten şaşırdım. Çünkü öyle basit bir film değil. Süresi uzun, senaryo kırıklan... Geniş bir izleyici kitlesine hitap edeceğini düşünmemiştim.

'Hedonizm' konusunu bu şekilde işleyen bir filme insanlarda bir açlık var mı sizce?

Bana göre insanlar bazı açılardan ana karakterin hayatının bazı yönlerine ilgi duydular: Zamanı boşa harcaması, ilk aşkının hatıraları... Hayatın aynı anda hem eğlenceli olup hem hayal kırıklığı yaratabildiğini görüyoruz.

Belirli bir dönemi anlatıyorsunuz. Filmi şimdi de çekebilir miydiniz?

Film bugün de yapılabilir. Her şeyden önce insan doğasıyla ilgili ve son iki yılda bu değişmedi. Roma ve politikaları sadece arka planda yer alıyor.

Bugünkü İtalya hakkında çektiğinden daha iyimser misiniz?

Evet. Bir şeylerin değiştiğini düşünüyorum. Pek çok insan anlıyor ki ülke ancak Kuzey Avrupa ülkelerine daha fazla benzeyebilirse ayakta kalabilir. Aksi takdirde yok oluruz. Beni memnun eden bazı ufak siyasi değişiklikler var.

Peki ya Papa Francis?

Bilmiyorum. Neler olacağını kestirmek kolay değil. Sözlerinin ve eylemlerinin sonuçlarını şu anda anlayamıyoruz. Yorum yapmak için erken. Bazı şeyler sadece bir şov mu, yoksa gerçek bir değişim mi, bunu zaman gösterecek.

Filmin ana karakteri Jep, 'celebrity' kültüründe tükendiğini ifade ediyor. Bu görüşe katılıyor musunuz?

Evet, aramızda net bir uyum var. İnsanlar, kalp ve partiler hakkındaki hisleri bana çok yakın. Ben çok fazla partilere giden birisi değilim ama fikirlerinin çoğu benimkilerle aynı.

Oscar beklentiniz var mı?

Futbol teknik direktörlerinin tavsiyesine uymalı, maçları tek tek düşünmeliyiz! Önce Altın Küre var. Oscar'da neler olacağına daha sonra bakacağız. Ben hayatında aynı anda tek şey düşünebilen, sınırlı bir adamım!

Film bana göre Buñuel ya da Manoel de Oliveira'yla daha fazla ortak yöne sahip. Özellikle dini figürleri işlemesi açısından... Jep'in kiliseyle ilişkisini nasıl görüyorsunuz? Sizininki yansıtıyor mu?

Ana karakterin kutsal kavramlarla ilişkisi, onun için bir kriz anında, Jep bazı cevaplar ararken ortaya çıkıyor. Bu açıdan Kilise'yle ya da genel olarak dinle olan şahsi ilişkiyi yansıttığını söyleyemem. Aziz, Jep'e bazı cevaplar veriyor ve Jep böylece krizin temelini oluşturan, belki de anlamsız karmaşıklıktan kendini özgürleştirip basitliği yeniden keşfediyor.

Kamerayı çok sık hareket ettiriyorsunuz. Bu da statik sekansların daha güçlü olmasını sağlıyor. Storyboard kullanır mısınız? Hangi sahnenin daha sabit ya da hareketli kamerayla çekileceğini önceden bilir misiniz?

Daima bir storyboard hazırlarım. Ama çekime başladıktan sonra genel mizansen bana farklı bir çerçeve ya da kamera açısı düşündürebilir.

Ramona'nın ölümü, eşsiz bir yolla anlatılıyor. Cafe sahnesi, Jep'i takip ediyoruz ve özellikle de yataktaki tavan diyalogu. Niçin göstermemeyi seçtiniz? Örneğin neden Andrea'nın cenazesini gösteriyorsunuz da Ramona'ninkini göstermiyorsunuz?

Andrea'nın ölümü tahmin edilen bir şey. Ve bu nedenle son anına yani cenazeye kadar takip edilmeliydi. Ramona'nınki ise biraz havada kalıyor. Belki inanmadığımızdan dolayı, hayli şaşırıyoruz. Onun cenazesini tarif etmeme kararı bu niyetle alındı.

Filmi yazarken Toni Servillo aklınızda mıydı?

Toni ilk baştan itibaren aklımdaydı. Hem aramızdaki dostluk, hem de bu macerayı paylaşma konusundaki arzusu, Toni'yi benim ideal diyalog ortağım yapıyor. Ayrıca aktör olarak sonsuz bir yeteneği var. Daima beklenmedik ve taze bir şekilde karşımıza çıkabiliyor.

Önceki filminiz (This Must Be the Place) Amerikan yapımıydı. ABD ve İtalya'da film çekmek arasında ne gibi farklar hissettiniz?

Filmcilik evrensel bir dil. Dolayısıyla ABD ve İtalya'da film çekmek arasında çok büyük bir fark gözüme çarptı diyemem. Ayrıca, iki filmde de tamamen özgür çalışmama müsaade edildi ve bu da şüphesiz çok gerekli bir şey.

Film kısmen faniliklerini ve bunu nasıl görmezden geleceklerini aynı anda bir saplantıya dönüştüren insanlar hakkında. Sizce Roma'nın ölümsüzlük algısı, "Ölümsüz Şehir" lakabıyla anılması, Roma sakinlerinin neyin önemli olduğunu ya da hayatın ne kadar kısa olduğunu gözden kaçırmalarına yol açıyor mu?

Çok iyi bir soru. Ama beni aşan konulara giriyoruz. Ben bu filmi fanilik konusuyla uğraşan bir film olarak asla görmedim. Daha çok, Jep'in zamanı, hayatını boşa harcama bilinci ve tüm bu boşa harcanan vaktin etkileri üzerineydi. Bunun, hayatın güzelliğinin temel bir bileşeni olduğunu fark ediyor. Soruyu cevapladım mı bilmiyorum ama ancak bunları söyleyebiliyorum.

Film, bir tür bilinç akışı gibi. Bu nedenle, yazım sürecinizin nasıl geçtiğini merak ediyorum. Önce bireysel bölümleri yaratıp sonra mı sıralamayı belirlediniz?

Baştan sona doğru, kronolojik olarak ilerledim. Bu nedenle ayrı gibi görünen hikayeler bile benim zihnimde hayali bir ip üzerinde dizilmişti.

Film, bir tür bilinç akışı gibi. Bu nedenle, yazım sürecinizin nasıl geçtiğini merak ediyorum. Önce bireysel bölümleri yaratıp sonra mı sıralamayı belirlediniz?

Baştan sona doğru, kronolojik olarak ilerledim. Bu nedenle ayrı gibi görünen hikayeler bile benim zihnimde hayali bir ip üzerinde dizilmişti.

Bu şaşırtıcı çünkü ben yazdığınız ama filmde yer vermediğiniz pek çok sahne vardır sanıyordum. Baştan sona doğru yazdığınıza göre pek öyle sahne yok sanki?

Yine de filmde yer veremediğim pek çok sahne var.

Bunları görme şansımız olacak mı?

İzin alabilirsem, evet...

Hikayede zamanın akışından bahsederek, "La Dolce Vita" haricinde benim için bir diğer referans noktası da Kubrick'in "Eyes Wide Shut"ı oldu. Etkilendiğiniz İtalyan filmlerinden çok bahsedildi ama bu film için dünyanın başka yerlerinden bilerek kanalize olduğunuz bir film ya da çağdaş sanatçı var mı?

Size ilham veren filmciler konusu hayli karmaşıktır çünkü bu daima bilinçaltında olan bir şeydir. Bilinçli olarak oralara gitmeyi asla istemezsiniz çünkü soluk bir taklit olacağından korkarsınız. Yani bilinçaltında çok var. Bazıları İtalyan, bazıları değil. Özellikle Amerika'dan da çok var....

Entelektüel misiniz?

Öyle olduğumu düşünmek hoşuma gitmiyor. Çok okuyorum. Film izlediğimden daha fazla kitap okuyorum.

Boş zamanlarınızda neler yaparsınız?

Kendimi uyku moduna alırım. Kafamda yeni proje şekillenene kadar kış uykusuna yatarım. Çok fazla futbol izlerim. Ve ailemle ilgilenmeye çalışırım. 10 ve 16 yaşında iki çocuğum var ve beni hayli meşgul ediyorlar.

İtalyan karakterleri teatral buluyor musunuz?

Doğum yerim Napoli'de insanlar olağanüstü derecede teatraldır. Bizzat Orson Welles, Napolili aktör Eduardo de Felipo'yu görmüş ve onu dünyanın en iyi aktörü olarak nitelemiş.

Ne dersiniz deyin, İtalya'da olağanüstü bir oyuncu havuzu vardır. Her türden. Farklı arka planlardan, farklı koşullardan gelirler. Ama çoğu iyi bir karakter bulmayı beklerken potansiyelini zıyan eder.

Tony Servillo da benim gibi Napolili. Her şeyi rica edebileceğim bir aktör çünkü her şeyi yapabilecek kabiliyette. Hem iş hem de dostluğumuz açısından gözlerimi kapatıp hareket etmek için kendimi onun kontrolüne bırakabilirim. Ve dostluğumuz, zaman geçtikçe daha neşeli, hafif ama aynı zamanda ağır bir hal alıyor.

Bu röportaj için teşekkürler, Paolo. Akademi Ödülleri adayısınız ve kazanma yolunda da size bol şans diliyoruz.

Röportaj okuyucularının dikkatini görüntü yönetmenimiz Luca Bigazzi'nin ve müzikleri yapan Lele Marchitelli'nin muhteşem işlerine de çekmek isterim. Marchitelli, orijinal müzikleri kutsal ve profan müziklerle, şehri yansıtan popüler müziklerle mükemmel harmanladı. Ayrıca son olarak, olağanüstü oyuncu havuzumuza da bir kez daha teşekkür etmek istiyorum. Toni Servillo, Carlo Verdone, Sabrina Ferilli, Carlo Buccirosso, Iaia Forte, Pamela Villosi ve Galatea Ranzi, Massimo de Francovich, Roberto Herlitzka ve Isabella Ferrari.

PAOLO SORRENTINO FİLMOGRAFİSİ

2013 MUHTEŞEM GÜZELLİK /
THE GREAT BEAUTY (LA GRANDE BELLEZZA)
2011 OLMAK İSTEDİĞİM YER /
THIS MUST BE THE PLACE
2008 IL DIVO
2006 L'AMICO DI FAMIGLIA
2004 THE CONSEQUENCES OF LOVE
2001 L'UOMO IN PIÙ

“BİR BAŞYAPIT. DESTANSI!”

The Guardian

“PARMAK ISIRTAN BİR SİNEMA ZİYAFETİ”

Variety

“BÜYÜLEYİCİ, HAYAT DOLU, KIPIR KIPIR”

The Economist

“GÖRKEMLİ... GÖRSEL BİR FESTİVAL”

Empire

“BÜYÜLÜ BİR ATMOSFER”

The Hollywood Reporter

“OLAĞANÜSTÜ DERECEDE EĞLENCELİ”

The New York Times

“FELLINI VE ANTONIONI'Yİ GURURLANDIRACAK BİR RÜYA”

The Miami Herald

“PARILTILI BİR SİNEMA DARBESİ”

The Daily Telegraph

“SORRENTINO'DAN ROMA TARZI HAYATA GÖZ KAMAŞTIRICI BİR
ÖVGÜ. GERÇEKÜSTÜ BİR DESTAN”

New York Daily News

★★★★★

The New Yorker

★★★★★

Washington Post

★★★★★

Time Out New York

★★★★★

The Guardian

★★★★★

Rogerebert.com

★★★★★

San Francisco Examiner

★★★★★

Now Magazine

★★★★★

Time Out London

★★★★★

The Miami Herald

★★★★★

The Daily Telegraph

★★★★★

Eye For Film

★★★★★

Examiner.com

